

Jesu Kristi himmelfart og genkomst forkynder os et levende håb - PDF -
Aksel Valen-Sendstad - "Den tomme grav"

Ligesom Jesu Kristi opstandelse fra de døde er den afgørende ankergrund for vort håb som kristne, bekræfter og styrker Jesu Kristi himmelfart og genkomst på den yderste dag dette håb. Som Kristi himmelfart viser os hans vej til Himmelen, viser den også vor vej til Himmelen. Og Kristi genkomst skal bekræfte dette ved, at han da skal genrejse os af graven og tage os med til Guds evige rige. Fordi Jesus er gået i vort sted, og fordi alt, hvad han har gjort, er for os og kommer os til gode, forkynder hans himmelfart og genkomst os et levende håb. Det, som skete med ham, skal ske med enhver, som sætter sin lid til Guds frelse i ham.

Det første, vi skal lægge mærke til, er, hvordan Jesu himmelfart foregår. Om det fortæller Lukas meget udførligt: *»Og da han havde sagt dette, løftedes han op, medens de så derpå, og en sky tog ham bort fra deres øjne. Som de nu stirrede op imod Himmelen, medens han fór bort, se, da stod der hos dem to mænd i hvide klæder, og de sagde: »I galilæiske mænd, hvorfor står I og ser op imod Himmelen? Denne Jesus, som er optaget fra jer til Himmelen, han skal komme igen på samme måde, som I har set ham fare til Himmelen.«* ([Apg.1,9-11](#)).

Vantroen har ofte sagt, at denne beretning er konstrueret af den fromme og religiøse fantasi. Datidens mennesker mente, at Himmelen var højt oppe, og Dødsriget, fortabelsens grund, var under jorden. Derfor har denne beretning fået dette indhold, siger man. Den genspejler det antikke, førvidenskabelige menneskes forståelse af himmel og jord, og er konstrueret for at anskueliggøre, at Jesus nu går til sin Fader. Jesu himmelfart bliver, sådan set, en slags uegentlig billedfortælling. Nogen sandhedsværdi ud over det rent billedlige har den ikke.

Rent bortset fra at sådanne betragtninger er det rene opspind, strider de direkte imod alt det, Det nye Testamente forkynder som væsentligt for den kristne tro og det kristne håb. At Jesus farer synlig og legemlig op til Himmelen, stemmer helt overens med den konkrete virkelighed, vi møder i opstandelsesberetningerne angående Jesu opstandelseslegeme. Det er det legeme, som Jesus havde ved opstandelsen, han har, da han forlader disciplene og går til sin Fader i Himmelen. Og det siger os med al tydelighed, at ligesom Guds egen Søn har iklædt sig kød og blod, har han også rensset dette kød og blod fra al synd og helliget det for Himmelen. Fordi Jesus har gjort dette i sit legeme, kan han også ophøje det hele menneske og være i Himmelen som menneske. Derfor tror og bekender vi, at Kristus i dag er i Himmelen med sit opstandelseslegeme som sand Gud og sandt menneske.

Det er denne sandhed, Jesu Kristi himmelfart forkynder om hans opstandelseslegeme og dermed om vort opstandelseslegeme. Og dette står i modsætning til alle falske forestillinger om, at Guds Himmel er en verden af så åndelig karakter, at det legemlige ikke kan tænkes i den sammenhæng. Når derfor Jesus farer op til Himmelen, sådan som han gør så konkret og virkelighedsnært, er det for at åbenbare os, at akkurat så konkret og virkelighedsnær skal vor himmelfart blive engang. Akkurat så konkret og virkelighedsnær vil også Guds Himmel være.

Denne sandhed hører med til vort levende håb. En himmelfart uden det hele menneske betakker vi os for. Det er ifølge Bibelen ikke noget levende håb. Men bevidstheden om, at Jesus har rensset og skal rense og hellige vort dødelige legeme og på den måde forvandle det, så det kan indgå i Himmelen, det er et levende håb. Og det skal vi holde urokkeligt fast ved som kristne. For derved viser vi tillid til Kristus og hans gerning.

Dette betyder ikke, at vi af beretningen om Jesu himmelfart nødvendigvis må slutte, at Himmelen er »der oppe«, altså et bestemt sted, som i rent fysisk forstand ligger oven over vor verden. Det ved vi ikke noget bestemt om. Det væsentlige er imidlertid, at Himmelen er en anden verden end den, vi lever i nu, ligesom vort opstandelseslegeme er et forvandlet legeme, der er forskelligt fra det, vi har nu under synden og forgængeligheden. Dette har Jesus åbenbaret for os ved sin legemlige himmelfart.

Samtidig med, at Jesus ved sin himmelfart åbenbarer vor vej til Gud med ham og på grund af ham, åbenbarer han også for os, at han går til Gud for at gøre en gerning for os, indtil han kommer igen på Himmelens skyer. Denne gerning beskriver Jesus selv:

Han siger: »Nu går jeg hen til ham, som har sendt mig, og ingen af jer spørger mig: »Hvor går du hen?« Men fordi jeg har talt dette til jer, har sorgen fyldt jeres hjerte. Dog, jeg siger jer sandheden: det er gavnligt for jer, at jeg går bort. Thi hvis jeg ikke går bort, kommer Talsmanden ikke til jer; men når jeg går herfra, så vil jeg sende ham til jer. Jeg har endnu meget at sige jer; men I kan ikke bære det nu. Men når han, Sandhedens Ånd, kommer, skal han vejlede jer til hele sandheden; thi han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og det, der kommer, skal han forkynde jer. Han skal herliggøre mig; thi han skal tage af mit og forkynde jer det« ([Joh.16,5-7 og 12-14](#)).

Grunden til, at Jesus drager tilbage til Himmelen, er, at han vil sende os sin Hellige Ånd, Talsmanden (forsvarsadvokaten), som han kalder ham. Han skal kundgøre os det, som skal komme. Han skal herliggøre Jesus og forkynde det for os, som hører Jesus til. Kort siger Jesus her, at det hører med til Guds frelse, at Guds gode Ånd kommer til at arbejde med os på grundlag af det, Jesus har gjort for os.

Fordi vi ikke kan »bære« alt det, Jesus har gjort for os, må Guds Ånd gøre sin gerning i os, så vi kan blive i stand til at »bære« det. Det betyder: »Jeg tror, at jeg ikke af egen evne eller kraft kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komme til ham, men Helligånden har kaldet mig ved evangeliet, har oplyst mig med sine gaver, har helliget og opholdt mig i den rette tro, ligesom han kalder, samler, oplyser og helliger hele den kristne menighed på jorden og bevarer den hos Jesus Kristus i den rette ene tro« (Luthers forklaring til Den tredje trosartikel).

I vor sammenhæng betyder dette: Intet menneske kan af sig selv forstå, modtage eller tro det, Bibelen forkynder om Jesu Kristi soningsdød for synden og hans legemlige opstandelse til vor frelse. Vi kan heller ikke af os selv modtage eller tro, at det, Jesus har gjort, fører til legemlig opstandelse og evigt liv for os. Derfor kan Jesu frelsergerning ikke blive os personligt til del, før Jesus selv har sendt os sin Ånd til at kalde og oplyse os og give os tro på og tillid til det glade budskab.

Måden, Guds Ånd virker på, beskriver Jesus: »Han skal herliggøre mig, thi han skal tage af mit og forkynde jer det« ([Joh.16,14](#)). Guds Ånd arbejder altså på den måde, at han tager det bibelske budskab om Jesu person og gerning og udlægger og forklarer det for vort hjerte. Guds Ånd herliggør Jesus ved at vise os, at han i sandhed er Guds evige Søn, som har sonet vor synd og sejret over døden. Og han forherliger Jesus ved at vise os, at alt det, som hører Jesus til, som er hans, det er også vort. Det, Jesus har gjort, er vort. Jesu død er vor død, hans opstandelse er vor opstandelse, hans himmelfart er vor himmelfart. Det, som skete med Jesus, skal ske med os.

Derfor: Når vi hører det, Bibelen fortæller om Jesu Kristi soningsdød, opstandelse og himmelfart, og af hjertet tror, at Jesus har gjort dette til vor frelse, da ved vi, at denne vor tro er resultat af, at Jesus efter sin himmelfart har sendt os sin Ånd. Vor tillid til og tro på dette glade budskab vidner om, at Jesus nu sandelig er i sin Himmel og har gjort det, han har lovet at gøre for os, ved sin Ånd. Jesus siger: »Dette har jeg talt til jer, mens jeg endnu var hos jer. Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alle ting og minde jer om alt, hvad jeg har sagt jer« ([Joh.14,25-26](#)), og:» ... han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og det, der kommer, skal han forkynde jer« (Joh.16,13).

Til den gerning, Jesus gør for os ved sin himmelfart, hører også, at han gør en plads rede for os: »Jeres hjerte forfærdes ikke! Tro på Gud, og tro på mig. I min Faders hus er der mange boliger. Hvis ikke, havde jeg sagt jer det; thi jeg går bort for at gøre en plads rede for jer. Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at hvor jeg er, der skal også I være. Og hvor jeg går hen, derhen kender I vejen« (Joh. 14,1-4).

Også denne gerning hænger nøje sammen med Jesu Kristi legemlige opstandelse og himmelfart.

Aldrig har noget menneske været for Guds ansigt i hans Himmel, før Jesus kom der. For synd og ugudelighed har skilt mennesket fra Gud. Men Jesus har frelst, rensset og helliget mennesket, så det kan stå rent og uden lyde for den levende Guds ansigt.

Når Jesus farer op til Himmelen, er det altså et udtryk for, at han tager mennesket med legeme og sjæl og fører det til Guds Himmel, ind i Guds nærhed. Han tager ikke en del af mennesket med sig til Himmelen, men det hele menneske. Som helt menneske oplevede disciplene jo Jesus efter opstandelsen, og sådan så de ham fare bort. Det hele menneske er altså nu i Jesus Kristus i Himmelen. På den måde har Jesus ved sin himmelfart gjort en plads rede for os. Havde han ikke gjort det, ville Himmelen stadig have været lukket, ja, for altid lukket. Sådan viser Jesus ved sin himmelfart, at det, som han her i denne verden måtte frelse ved at sone synden og overvinde døden, det skal føres tilbage til Gud og hans Himmel.

Fordi Jesus er gået denne vej til Himmelen som sand Gud og sandt menneske i vort sted, kan han sige: *»Og hvor jeg går hen, derhen kender I vejen«* (Joh.14,4). Og da Tomas fremdeles var uvis, konkretiserer Jesus sandheden for ham med styrke: *»Jeg er vejen, sandheden og livet, ingen kommer til Faderen uden ved mig«* (Joh.14,6). Det betyder: For at komme til Faderen må enhver af os være uden synd, døden må ikke være mere, og vort hele menneske må være helliget for Gud. Kun Jesus kan gøre dette. Kun han har magt til det. Derfor kommer ingen til Faderen uden ved ham. I sin egen person, med legeme og sjæl, som sand Gud og sandt menneske, har han gjort alt for at berede vej til Himmelen og plads i Himmelen for os. Kun han er vejen, kun han er sandheden fra den levende Gud om frelse og fred, og kun han er livet og kan give os det evige liv hos Gud.

Ved sin himmelfart har Jesus for disciplenes øjne vist, at han virkelig har magt til at gøre og har gjort alt, hvad Gud kræver, for at vi kan stå for hans ansigt som hellige og ulastelige med ånd, sjæl og legeme. Så sandt Jesus er faret op til Himmelen, er vejen banet for os. Vi skal gå vejen til Himmelen på hans sandhed og på hans liv. Fordi han har gjort dette for os, kan han sige: *»Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at hvor jeg er, der skal også I være«* (Joh.14,3).

Ligeså konkret som Bibelen beretter om Jesu himmelfart, beretter den om Jesu genkomst. Englene sagde til disciplene: *»Denne Jesus, som er optaget fra jer til Himmelen, han skal komme igen på samme måde, som I har set ham fare til Himmelen«* ([Apg.1,11](#)).

Dette udtryk »på samme måde« skal vi notere os. For det stemmer helt overens med det, Jesus selv har sagt om sin genkomst og understreger det, Bibelen forstår ved et »levende håb«. Det betyder: Ligesom Jesus fór op til Himmelen med sit opstandelseslegeme, håndgribeligt og synligt for disciplenes øjne, sådan skal han også komme igen. Forskellen er bare den, at da skal alle se ham komme. Hvert menneske på jorden skal se, at Jesus kommer. Ingen skal være i tvivl om, at det er ham. Også de døde skal se ham.

Før dette sker, skal mange lade sig vildlede af vranglærere og falske messiasskikkelser, men når Jesus kommer, skal sandheden åbenbares som lyset, som lynet, der glimter fra øst til vest. Tegnene på Jesu komme skal være utvetydige og klare, og han skal selv være synlig og erkendelig for alle: *»Thi falske Messias'er og falske profeter skal fremstå og gøre store tegn og undere for, om det er muligt, at føre endog de udvalgte vild. Se, jeg har sagt jer det forud. Hvis de altså siger til jer: »Se, han er i ørkenen«, så gå ikke derud, »Se, han er i kamrene«, så tro det ikke! Thi ligesom lynet, der kommer fra øst, lyser helt om i vest, sådan skal Menneskesønnens komme være. ..Straks efter trængselen i de dage skal solen formørkes og månen ikke skinne, og stjernerne skal falde ned fra himmelen, og himlenes kræfter rystes. Og da skal Menneskesønnens tegn vise sig på himmelen, og da skal alle folkestammer på jorden jamre sig, og de skal se »Menneskesønnen komme på himmelens skyer« med kraft og megen herlighed«* ([Matt.24,24-30](#)). Om denne vældige begivenhed har også profeterne talt. Hos Daniel hedder det: *»Jeg skuede videre i nattesynerne: Og se, med Himmelens skyer kom en, der så ud som en menneskesøn. Han kom hen til den gamle af dage og førtes frem for ham; og magt og ære og herredom gaves ham, og alle folk, stammer og tungemål skal tjene ham; hans magt er en evig magt, aldrig går den til grunde, hans rige kan ikke forgå«* (

[Dan.7,13-14](#), sml. også kap. 12,1-3).

Ligesom mange forsøger at bortforklare og uvirkeliggøre Jesu himmelfart, er der også mange, som forsøger at bortforklare sandheden om Jesu genkomst. Man har sagt, at det er billedtale, som egentlig henviser til noget »åndeligt«. Jesu genkomst betyder, siger man, at den ånd, han repræsenterede, vinder frem. Fred, kærlighed og sammenhold tager til i verden, våbnene tier og mennesker bliver i stand til at leve sammen efter de principper, Jesus lancerede. Det er hans genkomst, siger man.

Enhver, som kan læse indenad, kan se, at en sådan tankegang intet har med Bibelens tale om Jesu genkomst at gøre. Den er en fornægtelse af Jesu genkomst og dermed en fornægtelse af alt, hvad han har gjort til vor frelse. Hvis hans genkomst kun var »kærlighedsideens« sejr i menneskene, da var alt det, Jesus har gjort i sin lidelse, død, opstandelse og himmelfart kun eventyr eller skuespil for tanken. Det, som Bibelen fortæller om Jesu genkomst, passer i detaljer og sagligt set til alt det, der fortælles om Jesu sejr over døden, hans opstandelse og himmelfart med legeme, sjæl og ånd. Når Kristus kommer igen, er det den personlige, opstandne Kristus, som kommer i det legeme og i den skikkelse, disciplene så, da de var sammen med ham efter hans opstandelse, og som han havde, da han forlod dem. Sådan som han fór bort, sådan skal han komme igen. »På samme« måde siger englenerne. Det er dette, Job skriver om: *»Men jeg ved, at min løser lever; over støvet vil en forsvarer stå frem. Når min sønderlidte hud er borte, skal jeg ud fra mit kød skue Gud, hvem jeg skal se på min side; ham skal mine øjne se, ingen fremmed! Mine nyrer forgår i mit indre«*. ([Job 19,25-27](#)).

Denne sandhed er afgørende for os. For det forhold, at Jesus kommer igen, sådan som han fór bort, viser, at det, han gjorde i sin legemlige død og opstandelse, sandelig bliver os til del. Hans genkomst består visselig ikke i, at vi mennesker bliver bedre i moralsk henseende og slutter fred med hinanden. Tværtimod siger Bibelen utvetydigt, at menneskets hårde hjerte skal forblive hårdt. Henimod tidens ende skal ondskaben til og med vokse og blive voldsommere end nogen sinde: *»Så skal man overgive jer til trængsel og slå jer ihjel, og I skal blive hadet af alle folk for mit navns skyld. Og da skal mange bringes til fald og forråde hverandre og hade hverandre. Og fordi lovløsheden tager overhånd, vil kærligheden blive kold hos de fleste«* ([Matt.24,9-12](#)). Profeten Daniel skriver om denne tid: *»... og en trængselstid kommer, som hidtil ikke har haft sin mage, så længe der var folkeslag til«* ([Dan.12,1](#)).

Hjertet er så hårdt, at hele vor syndenatur må dø, for at vi kan blive gode. Derfor sker Kristi genkomst ikke i os, men uden for os. Ligesom han sonede vore synder, og ved sit legeme, uden for os selv, gjorde os retfærdige for Gud, sådan kommer han igen for at rejse os op af graven og ligedanne os med sig. Da får vi et legeme, som er lig hans: *»Det borgersamfund, vi tilhører, er jo i Himlene, og derfra venter vi også Herren Jesus Kristus som frelser; han skal forvandle vort fornedrelseslegeme og give det samme skikkelse som hans herlighedslegeme«* ([Fil.3,20-21](#)).

Det er det kristne håb ved Jesu Kristi genkomst. Det er det »levende håb«, som Bibelen taler om: *»Lovet være Gud, hvor Herres Jesu Kristi Fader, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde, til en uforkrænkelig og ubesmittelig og uvisnelig arv, gemt i Himlene til jer, som i Guds kraft bliver bevaret ved tro til en frelse, der er beredt til at åbenbares i den sidste tid«* ([1.Pet.1,3-5](#)).

Denne sandhed fra Gud om vor frelse er overvældende. Det er den, fordi den er så konkret og på sin måde så livsnær. Når Jesus kommer, skal vi se ham med vore egne øjne. Det er altså ikke noget, som bliver fortalt os. Vi skal selv se og genkende ham ud fra det, Bibelen fortæller, og Guds gode Ånd har forklaret for vort hjerte. Vi skal genkende ham og fryde os: *»Da skal I fryde jer, selv om I nu først en liden stund, om så skal være, bedrøves i mange slags prøvelser, for at jeres prøvede tro må vise sig at blive til pris og herlighed og ære, når Jesus Kristus åbenbares. Ham elsker I uden at have set ham, på ham tror I uden nu at se ham, og over ham skal I fryde jer med en usigelig og forherliget glæde, idet I når troens mål, jeres sjæles frelse«* (1.Pet.1,6-9). Og for de døde gælder det, som Esajas skriver: *»Dine døde skal blive levende, mine dødes legemer opstå; de som hviler i støvet, skal vågne og juble«* ([Es.26,19](#)).

Den dag, da Jesus kommer igen fra Himmelen, bliver en dag, som vanskeligt kan beskrives med ord. Den bliver ubeskrivelig, fordi den største alvor i livet bliver til usigelig glæde og jubel. Den største gru, som syndens og Djævelens herredømme over os fører med sig - nemlig døden, bliver pludselig tilintetgjort. Hele vor livsvirkelighed, som er præget af vor syndenatur og forgængelighedens og dødens kræfter i sjæl, ånd og legeme, bliver i et nu totalt forvandlet og ny. Ham, vi har hørt om, og som vi ved Guds gode Ånd har set åndeligt, skal pludselig stå foran os.

Hvem kan fatte dette vældige budskab? Så konkret og virkelighedsnær skal Jesu genkomst være, at vi kommer til at opleve den helt intenst med hver nerve i kroppen og med hele vor åndelige sans. Intet i os skal være uberørt. For han, som kommer på Himmelens skyer og med et står foran os, er Jesus, sand Gud og sandt menneske. Derfor skal vi også i ét nu opleve, sanse og erfare Gud i hele hans fylde, sådan som han er, - ansigt til ansigt. Og vi skal opleve, sanse og erfare, hvad det vil sige at være menneske, skabt i Guds billede efter hans evige tanke og råd. Gud skal forvandle os, så vi bliver til det, han vil, og erfarer, hvad det er.

Alt dette skal ske, fordi Guds egen Søn er gået ind i vore kår og har båret synden på sit legeme. Ved at gøre dette har han frelst os til sin Himmel som hele mennesker med ånd, sjæl og legeme. Det skal blive åbenbart, den dag han kommer på Himmelens skyer så bogstaveligt og konkret, som englenerne talte om det til disciplene.

Hvornår denne dag kommer, ved ingen af os. Kun Gud ved det. Men at den er nær, det ved vi. For det har Jesus sagt. Derfor ventede allerede Paulus på, at Jesus skulle komme igen. Og vi skal vente. Han kommer i den time, ingen af os kan regne ud. Men pludselig er han der. Måske en dag, hvor vore tanker er optaget af helt andre ting. Måske i en sen nattetime. Måske tidligt om morgenen ved solopgang.

Da skal alle vore længsler stilles og alt vort håb i Jesus Kristus opfyldes. Det bliver en festdag, som vi aldrig har kunnet forestille os. Ikke engang i vore mest ophøjede tanker kan vi komme denne dag på nært hold. Vi kan kun skue den på afstand - efter det billede, Bibelen giver os. Men når dagen pludselig kommer, skal vi erfare Guds herlighed i Jesus Kristus. Da skal det ske, som David profeterede: *»Men jeg skal i retfærd skue dit åsyn, mættes ved din skikkelse, når jeg vågner«* ([Sl.17,15](#)). Derfor skal vi bede, sådan som de første kristne bad: *»Kom, Herre Jesus!«* ([Åb.22,20](#)).

(Afsnit fra "Den tomme grav" af Aksel Valen-Sendstad - Dansk Luthersk Forlag 1989 - Shafan 20-05-14)